

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacra militia Godefridi de Louanio magni Ducis Lotharingiae. Cap. LV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

De sacra militia GODEFRIDI de Louanio
magni Ducis Lotharingie.

C A P. L V.

PEREMTO Tornaci in armorum ludo anno . ∞ . .XCVI. Henrico Comite & Ad-
uocato Brabantensi, successit ei, filiabus fra-
tris defuncti exclusis, in Comitatu eius frater,
Godefridus de Louanio dictus. Quo tempo-
re cum Hérico filio Imper. sub Rege Arme-
nię captiuus detinebatur. Quos Oliuerius de
Leeftaele, miles prudēs & astutus, cum qua-
tuor socijs sibi adiunctis sub specie mercato-
rum iuit quæsitum, interim matre Adelia
Comitatum gubernante. Cumque Godefri-
dus ex captiuitate liberatus redijset, So-
phiam filiam Henrici v. Imp. duxit vxorem.
Accessit ei postea ex Imperatoris dono & Im-
perij iudicio, hæreditaria donatione, Ducatus
Lotharingiæ. A quo tempore meritò di-
ctus est, *Dux magnus*: quia ab eo tempore
per amplius Comitatus Louaniensis Ducatus
est redditus. Quamquam & aliæ dari possint
rationes, ob quas Godefridus magni Ducis
cognomen obtinuerit.

Meminerunt autem archiua oppidi Loua-
niensis, Godefridum cum barba, Comitem
Louaniensem, anno cto. cvi. cum Lotharin-
gis & Francis pro terra sancta crucem assum-
pisse. Quod etiam testantur monumēta Præ-
monstratensis ecclesiæ, quæ Parcensis dici-
tur,

I. Braban-
tia & Lotha-
ringie Dux
hæredita-
rius.

tur, quia eam fundauerat in Parco suo, quem feris siluestribus alendis deputauerat.

Est etiam in archiuis eiusdem vrbis, eum anno *MD. CXY.* expulisse è suis ditionib⁹ Tachelinum hæreticum, qui multo tempore regnauerat apud Antwerpianam & Louanium.

*ad annum
1124.*

Hic hæreticus, vt scribit Robertus Abbas Sigeberti continuator, nimia subtilitatis, cum tamen esset laicus, sed multis clericis disertis in sermone acutior, sacri ordinis ministros, & Episcopalem ac sacerdotalem gradum nihil esse dicebat: corporis & sanguinis Christi perceptionem sumentibus ad salutem prodesse negabat. In pretioso apparatu & vestibus deauratis incedens, verbis persuasibilibus, & cõuiuiorum apparatibus, suos, qui eum circiter tria millia armati sequebantur, alliciebat; & per eos in resistentes sibi cædibus sæuiebat. In tantum quoque eum reuerentur, vt aquam, qua corpus lauisset, biberent, & pro reliquijs asportarent, cum tamen filias in matrum presentia, sponsasque maritis intuētibus corrumperet, & hoc opus spirituale esse assereret. Qui tandem post multos errores & multas cædes, dum nauigaret, à quodam presbytero percussus in cerebro, occubuit.

uita S. Norberti cap. 34

Hæc detestanda hominis impostura etiã post mortẽ eius extirpari Antwerpianæ nulla ratione potuit, licet duodecim clericorum cõgregatio ab Episcopo in subsidiũ sacerdotis, qui
solus

solus erat in Ecclesia S. Michaelis, instituta esset. Tū verò clerici & charitate & euidenti necessitate cogente, Patri Norberto & fratribus eius, per manum Episcopi, hanc ecclesiam cum quibusdam redivibus dederunt, confidentes quòd Deus meritis illius & fratrum mortiferæ pestis auferret sæuitiam. Et clerici in eodem oppido aliam sibi ecclesiam ædificauerunt. Audiētes ergo verbum fratrum, & videntes opera, quidam compuncti, viri & mulieres, corpus Dominicum, quod vel in cistis vel foraminibus per decem aut quindecim aut eo amplius annos abdiderant, reportabant.

Ecbertus Abbas S. Florini in Sconaugia scripsit sermones xiiii. contra Catharos hæreticos, qui supererant ex fæcibus Tauchelini de Flandriæ partibus, vt scribit Trithemius in Chronico Hirsaugiæ. ad annum
1163.

De filijs Godefridi de Louanio magni Ducis.

CAP. LVI.

GODEFRIDVS de Louanio moriens 11. Lotharingie & Brabantie Dux Godefridus Iunior.
duos reliquit filios, sed qui mox cum moriendo secuti sunt. Legitur enim in antiquissimo codice Parcensis ecclesiæ: Anno ∞ .c. XL. obiit Godefridus Dux magnus. Anno ∞ .c. XLI. obiit Henricus Comes, filius eius. Anno ∞ .c. XLII. obiit Godefridus Dux Iunior, frater Comitis H.

Obijt autem Henricus Comes conuersus monasterij Affligemensis. Cui etiam bona quædam